

Človek brez domoljubja.

Kar drevó brez zal'ga cvetja,
Brez klasovja lepo žito,
Kar je ladja brez zavetja
Gnana v jezero srdito.

Kar planjava je pobita
Od nevihte, toče sile,
Kar je dan brez solnca svita,
Kar je noč brez lune mile.

Kar polja brez rož cvetečih,
Brez snéga najviše gore,
Kar devica brez rúdečih
Lic, čistosti jasne zore.

Kar podložni brez povelja,
Brez očeta so sinovi,
Kar nebеса brez veselja,
Brez vladarja vsi svetovi:

Oj to človek brez iskrene
Je ljubezni domovine,
Ki če žalost jo zadene,
Zapusti jo, da pogine.

Jo izdaja, zaničuje —
Le za tuilstvo moč potrosi,
Ki ni vreden, da varuje,
Da ga v sebi dalje še nosi.

Brdnik. Ta je zares lepa; ko bi jo ti Križanu zapel, kako bi orala po snegu!

Meh. (Vsede in položi mehe poleg sebe na klop.) Njemu sem zapel drugo; veste tisto, kako je komar z muho plesal.

Brdnik. Je-li mu ugajala?

Meh. Hud je bil, kakor sam pajek. Zarezal se je grdo na-me. Menil je morda res, da se norca delam iz njega. Odkar mu je Lipe ušel, kuha sam žolč v svojem nemškutarskem srcu.

Micka. Je-li kaj omenil Lipeta?

Meh. Ko sem ga vprašal po Lipetu, skočil je k višku in pihal, kakor pisan gad; potem pa je vdaril ob mizo in zaklel, da se mi je tema delala. Jaz pa sem si mislil: prav se ti godi, ti brsa nemškutarska, zakaj pa si tako trmast? Ali oče Brdnik, sušo imam v grlu, sušo!

Brdnik. Kako to? Saj imaš celó vinski glas.

Meh. Trezen sem, kakor na Veliko soboto zjutraj.

Brdnik. Zato se držiš tako grdo, ko bi vse nemškutarje požrl brez soli in zabeli. Micka, prinesi mi pijače; potlej bo lažje nategnil svojo »naduho« in lepše pel. Danes poješ, kakor os pri nenamazanem kolesu. (Micka odide smeje.)

Meh. Boljše pa že pojem, ko tista Jirga Kveder v S. . . , kedar razbija s svojimi prsti po orglah, kakor s kladivom po starih črevljih. Ko bi jaz pel v cerkvi, ne mogel bi nihče spati med službo božjo.

Brdnik. Se ve, da ne; ubežali bi vsi. Ali povej nam Tomaž kaj novega; pa ne lagati!

Meh. Bog ne daj! Godec nikdar ne laže. Kaj bi tudi lagal; saj vem zadosti novic. Pel sem in godel daleč okrog. Čul sem marsikaj; ali čakajte malo, da si dušo privežem. (Micka je prinesla vina; Meh si obriše usta z roko.) Bog vas živi, oče Brdnik in tebe Micka. Še sto let po smrti! (Pije.) A ha! To je pravo mazilo za moje grlo. Zdaj mi bo jezik tekkel, kakor Rušnikova žaga. — Povedal vam bom najprvo o tistem nemškutarskem Smodišu pri sv. Vrbanu, saj ga poznate, kako mu je svinja čep unesla . . .

Micka. Jezus, Marija! Svinja mu je čep unesla?

Meh. Da! Smodiš je pil v kleti. Ko se ga že precej nareže, gre v hišo in pusti odprta kletna vrata. Svinja pride v klet, išče repe in korenja, zavoha pa kruh in klobaso, katero je Smodiš pijani pozabil na majhnem sodčeku. Smodiš se brž spomni, da ni zaklenil kleti; krevsa torej po stopnicah v pivnico in zagleda, kako ščetinec zadovoljno kruli in slastno požira kruh in klobaso. Smodiš grdo zakolne. Kaznovati hoče prasio. Pa kako? Na jedenkrat mu šine v glavo čudna misel. Srdit zgrabi svinjo za zadnjo nogo in jo priveže k čepu; potem vzeme palico in mahne. Prašič pa skoči, izdere čep in beži z njim po stopnicah gori. Smodiš plane k sodu in tišči na vso moč obe dlani k luknji, da bi mu ne iztekla dobra stara kapljica in kriči: pomagajte, pomagajte! Naposled mu prihiti žena na pomoč in reši rjavega nemškutarja smešne zadrege.

(Konec prih.)

Smešnica. Sin kupi na sejmu mašno knjižico, vrhu tega najde na tleh ležati karto »pik fanta« in spravi jo v knjigo, češ, da je našel lepo podobo. Ko dospé domu, reče materi: »Glejte, moti, kak s'm leppe bukece na sejmu kupu!« Mati ozirajoč si knjigo: »Kaj pa je tu za ana gardoba?« »Ne, moti, ne«, reče sin, »tov je jo svet« Matija, ku 'ma sekiro«.

Razne stvari.

(Deželni zbor.) Predlog dež. odbora, naj se vpelje na mestu c. kr. kmetijske družbe kmetijski svet, kakor smo o njem poročali lani v večih listih, ni obveljal v dež. zboru, pač pa se nastavi kmetijski uradnik pri dež. odboru, ki dobi od tega kmetijske stvari v reševanje. S tem pa brž ne bode veliko koristi za kmetijstvo, gotovi pa so stroški za-nj.

(Vinorejska šola) v Mariboru dobi, po nasvetu dež. zbora, neko poskuševalnico za vinarstvo in sadjarstvo, ob enem pa tudi preskuševalnico za semena. Preskuševalnica in poskuševalnica boste pa brž le nova poskušnja, brez koristi za naše kmete, dokler ostane pri sedanjem nemškem poučevanju.

(Občinske volitve.) V Trstenici pri Kamnici so volili štiri gospode iz Maribora v občinski zastop. Nam se zdi čudno, čemu da niso koj vsega zastopa dali Mariborčanom v roke; to bi bilo bolj »nobel« in obč. seje bi ne stale toliko, ker bi gospodje lahko opravili vse doma, v mestu.

(Županstvo.) V Št. Lovrenci na kor. žel. so imeli zadnji četrtlet volitev župana in dosedanji, g. Št. Fasching ni hotel več vsprejeti županstva, volili so potem g. Jož. Miheliča, c. kr. poštarja v Št. Lovrenci. G. tajniku M. Mogeju ta sprememba ni bila po volji; zakaj da ne, zna že sam, pa mislimo, da tudi novi župan in temu želimo, da se odkriža tajnika, čem prej mu je mogoče.

(C. kr. pošta) v Sevnici je dobila nov pečat, ali na njem stoji le »Lichtenwald«, za »Sevnico« ni prostora. To je golo zasmehovanje slov. ljudstva.

(Sv. misijon.) V Trbovljah so 18. sušca končali sv. misijon. Vodili so ga čč. oo. Lazaristi iz Celja od 10. do 18. marcija. Vdeležitev ljudstva bila je za Trbovlje živahna. Posebno pa je ugajalo snežno in deževno vreme, ker je branilo ljudem poljsko delo. Obhajancev so imeli okoli 2600 ali večinoma ženske in kar je kmetov »stare korenine«.

(Amerikanski trsi.) Na zemljišči c. kr. moške kaznilnice v Mariboru sadijo odslej naprej amerikanske trse ter jim pomaga v tem g. France Matijašič, c. kr. učitelj za to stroko na Ptui. Kedar bode tukaj dovolj amerikanskih trsov, odajo jih radi tudi posestnikom, ako se zglasijo za-nje v pravem času.

(Slov. pevsko društvo) v Ptui napravi letos v Šoštanj veliki koncert in sicer dne 14. avgusta. Odbor je že poslal svojim poverjenikom pesmi, da jih razdelijo pevcem in pevkam, ki se hočejo vdeležiti koncerta.

(Meščanske šole.) V Mariboru imamo dve meščanski šoli, za dečke in za dekleta, v Celji pa je za dečke in isto tako je v Radgoni. Le-te šole stanejo deželo veliko denarja, koristi pa iz njih za deželo ni nobenih. Dobro je torej govoril dež. poslanec, g. Fr. Robič, dne 28. marcija v dež. zboru, češ, naj se prenaredijo tako, da bode za-nje mesta prav, kakor zahteva to splošnja postava za ljudske šole.

(Finančno stražo) dobijo v Zalci in službo ima ona v nekaterih občinah pri Celji ter v Vranskem okraji.

